

KOŽELJSKI Fran Sal.

Poduk v igranju na citrah
I. zv.

zu

Podnik

Uigranju na
CITRAH

SESTAVIL
Fran Sal. Koželjski.

I. Zvezek

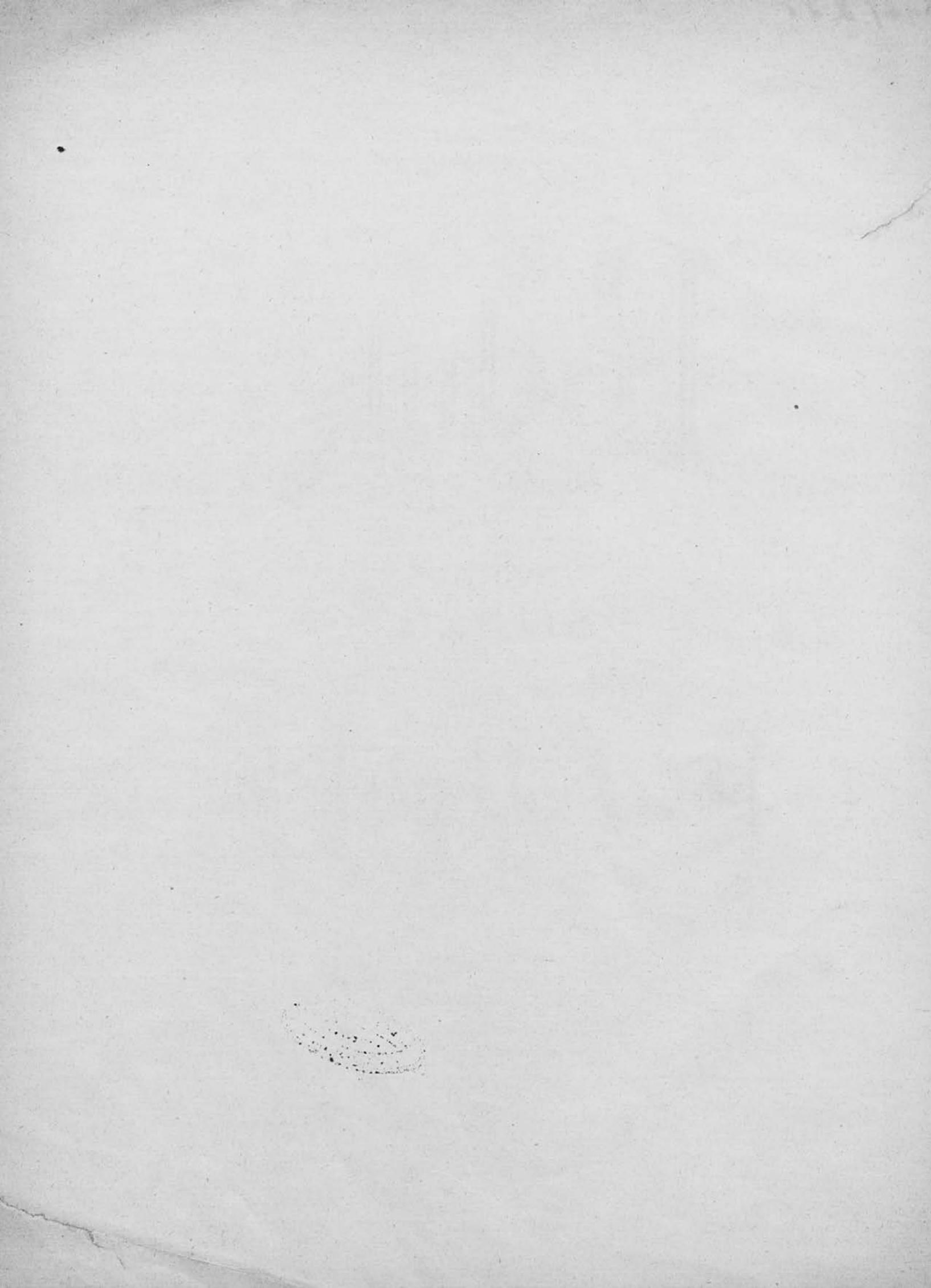
Cena 1 gl. 50 kr.

1895.

Založil **L. Schwentner**,
knjigama v Brežicah
ob Savi.

Nationalna Jes. Eberle in dr. na Dunaji, VII.
318/46

Podnik

Vigranju na
CITRAH.

SESTAVIL
Fran Sal. Koželjski.

I. Zvezek

Cena 1 gl. 50 kr.

1895.

Založil L. Schwentner,

knjigarna v Brežicah
ob Savi.

Naknala Jos. Eberle in dr. na Dunaju, VII.
1895.

Predgovor.

Citre so postale v novejši dobi tudi Slovencem priljubljeno glasbeno orodje, a kdor se ga je hotel naučiti, moral je seči po tujih (nemških) podučnih knjigah. Ker sem se doslej veliko bavil s podučevanjem v citrah, občutil sem živo, kako zelo je treba slovenskega navoda v igranju tega ljubkega instrumenta. To me je napotilo sestaviti pričujoči poduk. Sestavljen je po najnovejših zistemih (Huber, Enslein), za vaje so pa vporabljeni v ogromni večini le slovenski napevi. Izkusil sem, s kolikim veseljem so se poprijeli učenci prvih vaj, zaslišajoč v njih domače napeve. Upam torej, da bode to delo ugajalo začetnikom; spretni igralci se bodo pa po mnogoštevilnih pesmih in etudah toliko bolj izurili.

V Velenju marca mesca 1895.

Fr. Sal. Koželjski.

Bassove strunne

Spremne strune,

1. Lega

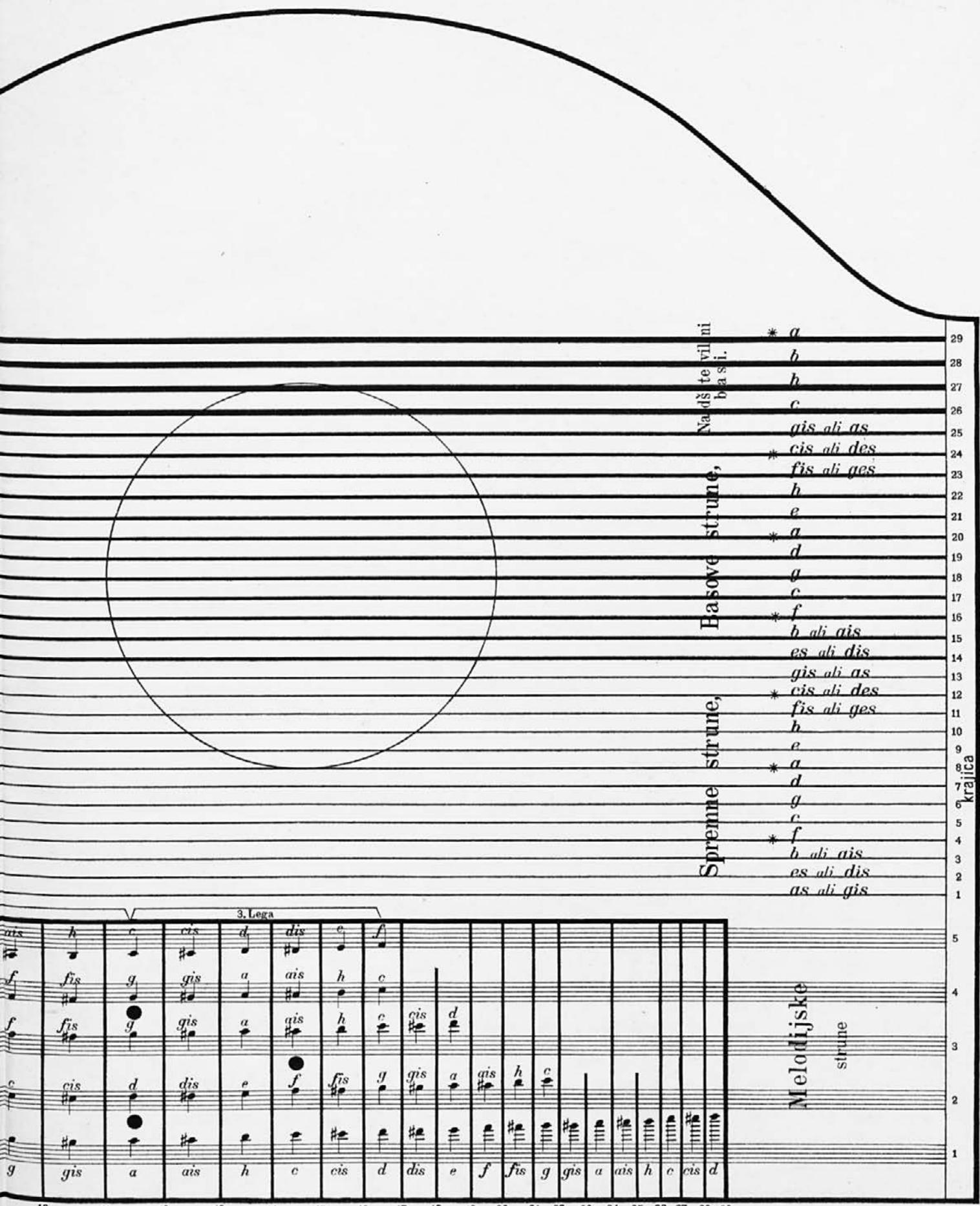
C	cis	d	dis	e	f	fis	g	gis	a
G	gis	a	ais	h	c	cis	d	dis	e
G	gis	a	ais	h	c	cis	d	dis	e
D	d	dis	e	fis	g	gis	a	ais	h
A	a	ais	h	c	cis	d	dis	e	fis

2. Lega

Snopiči:

1 2 3 4 5 6 7 8 9

as es b f c g d a e h fis cis gis b
Spremne strune.

*Z * zaznamovane strune so rdeče.*

Basove strune.

Nadštevilni basi.

Vvodni pojmi.*)

Glasba je umetnost, ki po glasih ali tonih vzbuja in izraža notranja čutila v petji ali pa po glasbenih orodjih (instrumentih).

Glasba se zaznamuje z znamenji, katera imenujemo **note** (sekirice). Ta znamenja naznajajo nam: 1. ime, 2. visokost ali nižavo in 3. veljavo glasu.

Glasba obsega veliko število tonov, ki so po visokosti in nižavi drug od drugega sicer različni, vendar pa toliko sorodni, da se morejo vsi zaznamovati z dvanajstimi toni. Izmed teh dvanajst tonov ima jih zopet samo sedem samostojna imena; drugi pa so postranski, od njih izpeljani. Sedem samostojnih tonov nazivljamo s sledenimi črkami:

Zaporedna vrsta teh tonov imenuje se lestvica ali škala,**) njihov obseg pa oktava. Da se torej srodniki imajo enaka imena, pa so različni po visočini, med seboj razločujejo, razdeli se cela vrsta tonov v več oktav: Kontra-oktava (najnižji toni) **C, D, E, F, G, A, H**; velika oktava: **C, D, E, F, G, A, H**; mala oktava: **c, d, e, f, g, a, h**; enkrat nadčrtana oktava: **č, đ, ē, ē, ğ, ā, ī**; dvakrat nadčrtana oktava: **čč, đđ, ēē, ēē, ğğ, āā, īī**; trikrat nadčrtana oktava: **ččč, đđđ, ēēē, ēēē, ğğğ, āāā, īīī**, in štirikrat nadčrtana oktava (pri citrah le nepopolna): **čččč, đđđđ**.

Sestava not.

Znamenja za note so pike, ali polne (•) ali votle (○).

Da ž njimi naznanjamо visokost ali nižavo glasu, pišemo je na peterorizne vrste, in sicer: *a*) na pet glavnih črt, *b*) v štiri medprostore, *c*) pod in *d*) nad glasbeno vrsto s pomočjo postranskih (pomožnih) črtic, ki se za vsako noto posebič stavijo.

Note se imenujejo s prej omenjenimi črkami: *c, d, e, f, g, a, h*. Imena not (torej tudi visočino glasu) odločuje pa pred vsem tako imenovani **ključ**, ki stoji v začetku vsake glasbene vrste. Ključev se rabi v glasbi več, katerih vsaki da notam druga imena; pri citrah pa rabimo samo dva: vijolinski ali G-ključ ($\text{\textcircled{G}}$) in basov ali F-ključ ($\text{\textcircled{F}}$).

*) Sprva podamo le najpotrebnejše iz splošne glasbene teorije, ker se bodo vse podrobnosti pozneje razložile in s praktičnimi vajami razjasnile.

**) Ta lestvica se lahko začenja in končuje z vsakim teh sedem tonov; n. pr. *d, e, f, g, a, h, c, e, f, g, a, h, c, d* i. t. d.

Citarju je treba poznati sledeće note:

a) v vijolinskem ključu:

trikrat nadčrtana oktava

mala oktava

enkrat nadčrtana oktava

dvakrat nadčrtana oktava

f *d* *e* *f*

A musical staff with seven vertical stems. Each stem has a small horizontal tick mark at its top. Below the staff, the letters 'c', 'd', 'e', 'f', 'g', 'a', and 'h' are written from left to right, corresponding to each note.

$\bar{e} \quad \bar{\bar{d}} \quad \bar{\bar{e}} \quad \bar{\bar{f}} \quad \bar{\bar{g}} \quad \bar{\bar{a}} \quad \bar{\bar{h}}$

štirikrat nad- črtana oktava

b) v basovem ključu;

kontra oktava velika oktava

mala oktava

enkrat nadčrtana oktava

11

A musical staff with four vertical stems. Below the staff, the letters F, G, A, and H are aligned under their respective stems.

A musical staff with five horizontal lines. On the first line, there is a note with a vertical stem pointing down and a small circle at its base. Below it, the lowercase letter 'd' is written. On the second line, there is another note with a vertical stem pointing down and a small circle at its base. Below it, the lowercase letter 'e' is written. On the third line, there is a note with a vertical stem pointing up and a small circle at its base. Below it, the lowercase letter 'f' is written. On the fourth line, there is a note with a vertical stem pointing up and a small circle at its base. Below it, the lowercase letter 'g' is written. On the fifth line, there is a note with a vertical stem pointing up and a small circle at its base. Below it, the lowercase letter 'a' is written.

Veljava not in pavz.

Ne samo po visokosti, temuč tudi po veljavi so note različne, namreč: cele, polovne, četrtinke, osminke, šestnajstinke, dvaintridesetinke i.t.d. Nota vsaktere omenjene vrste je za polovico krajsa od prejšnje; cela nota velja torej za dve polovni, polovna za dve četrtinki, četrtinka za dve osminki i.t.d., kakor kaže sledeča tabela:

Cela nota velja za

2 polovni
4 četrtinke
8 osminki
16 šestnajstink
32 dvaintridesetink
64 štiriinšestdesetink

en dva tri štir'

Prenehljaje v sredi kakega glasbenega dela imenujemo pavze (odmori ali stanke), ki so tudi enako notam po veljavi različne.

nota	$\textcircled{1}$	$\textcircled{2}$	$\textcircled{3}$	$\textcircled{4}$	$\textcircled{5}$	$\textcircled{6}$	$\textcircled{7}$
cela	$\frac{4}{4}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{16}$	$\frac{1}{32}$	$\frac{1}{64}$
pavza	—	—	—	—	—	—	—

Pika (•) za noto ali za pavzo podaljša nje trajanje za polovico njene veljave; nota s piko velja torej za tri polkrajše note; istotako tudi pavza, n. pr.:

Takt.

Vsaka skladba je razdeljena v istovredne (t.j. enako dolgo trajajoče) dele ali odstavke, katere imenujemo takte in so zaznamovani z navpično črtico (taktnico) čez glasbeno vrsto. Veljava takta je vselej naznanjena v začetku skladbe poleg ključa. Takt je različen, ter se najbolj rabijo sledeči:

Razne note in pavze morajo se v skladbi tako razdeliti, da jih stoji med dvema taktnicama po vrednosti toliko, kolikor jih je potrebno, da dopolnijo veljavno takto, v začetku skladbe naznanjenega, n. pr.

Prestavnna znamenja.

Najmanjše razdalje (interval) med dvema tonoma glede visočine je pol tona. Tako razdalje se nahaja med *e* in *f*, pa med *h* in *c*. Med trugimi toni škale: med *c* in *d*, *d* in *e*, *f* in *g*, *g* in *a*, *a* in *h* obsega pa razdalje po dva pol tona ali celi ton, ker se med takima tonoma še eden v sredi nahaja. Postavimo pa pred noto križec (#), tedaj se povija nota za pol tona. Tako povisana nota dobi zdaj drugo ime, pridene se ji namreč zlog-*is*, n. pr. # pred noto *c* pomeni, da je ta nota pol tona višja kot *c*, ter se imenuje *cis*. Od *cis* do *d* je pa zopet pol tona. Narobe zniža be (b) nota za pol tona; znižani noti se doda pri imenovanju zlog-*es*, n. pr. z b znižani *d* je pol tona nižji, kakor *d* ter se imenuje „*des*“. Izjema je le ta, da se znižani *h* navadno ne imenuje „*hes*“ temuč *b*, znižani *a* se imenuje „*as*“, znižani *e* pa *es*.

Da med tonoma *e-f* in *h-c* ne najdemo niti križca, niti be-ja, izvira iz tega, ker je med temi tonoma že naravno razdalje pol tona.

Tone brez prestavnih znamenj imenujemo **glavne**, s prestavnimi znamenji pa **postranske**. Postranski toni, o katerih smo v začetku (str. 3) govorili, nastanejo s povisanjem ali znižanjem tonov.

Prestavnna znamenja, ki veljajo samo za iste note v enem taktu, prekliče zopet oddelatelj ali bekvadrat (b); nota, pred kojo stoji, zadobi zopet svoje prvo ime.

*) Ker obsega razdalje *e-f*, *h-c* samo pol tona nastane z povisanega *e* (*eis*) ton *f* in z povisanega *h* (*his*) nastane *c*; znižani *c* (*ces*) je isto kakor *h*, in znižani *f* (*fes*) isto kar *e*.

O citrah posebej.

Melodijska tablica.

Citre imajo navadno 32 do 36 strun, koje se razdelé v tri vrste: melodijske, spremne in basove strune. Melodijskih strun je pet, razpete so prek melodijske tablice (Griffbrett), katera je s poprečnimi žicami (krsnicami) preprežena.

Prva struna imenuje se **A** in se zaznamuje z noto , druga je **D** , tretja „pomožni“ **G** , četrta zopet **G** , toda za oktavo nižja, kakor prejšnja, kakor se že iz pisave razvidi: . Peta struna je **C** , najnižja nota vijolinskega ključa.*)

Proste melodijske strune pišejo se torej:

Prostor med dvema krsnicama imenuje se **snopič**. Bele pike na 5., 9., 12. in 15. snopiču olajšajo pregled na melodijski tablici. Sledenči obrazec predčuje nam del melodijske tablice, in sicer prvih sedem snopičev z vsemi toni, ki se na njih nahajajo, – obsega tedaj vse tone od **c** do **ē**. Ob enem kaže ta obrazec, na katerih snopičih se nahajajo glavni in postranski toni; cele note pomenjajo namreč glavne, četrinke pa postranske tone.

	proste strune	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7. snopič
5. struna								
4. "								
3. "								
2. "								
1. "								

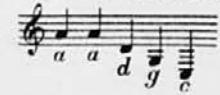
Razvidno je, da ima sedmi snopič strune **C** enako noto, kakor prosta **G**-struna, torej tudi isti glas ali ton; ravno tako ima sedmi snopič strune **G** isto noto s prosto **D**-struno, in sedmi snopič strune **D** s prosto **A**-struno. Pomožna **G**-struna ima pa vse tone četrte **G**-strune za oktavo višje. Da se iste note nahajajo na raznih strunah, to kako vstreza igranju, česa se bodemo pozneje prepričali.

Omenjeni obrazec kaže tudi na nekaterih snopičih po dvoje not (četrtrinki). Na teh snopičih so postranski toni, od glavnih izpeljani. Znano je (str. 5.), da poviša križec (\sharp) noto, pred kojo stoji, za pol tona, a ravno toliko jo zniža be (\flat). Med glavnima tonoma **c** in **d** je razdalje celega tona; ako **c** s križcem povišamo, imamo **cis**, če pa **d** z be-jem znižamo, dobimo **des**. **Cis** in **des** imata sicer različno pisavo, glasita se pa enako, in zato vidimo obedve noti na enem snopiču (gl. 1. snopič strune **C**; 6. sn. strune **G**; 4. sn. strune **A** i.t.d.). Take note, katere se igrajo na enem in istem snopiču in imajo isti glas, pa različno pisavo, imenujemo **sozvočne** ali **enharmonične**. Ker med **e** in **f**, kakor tudi med **h** in **c** ni nobenega snopiča, igrati se ima povišani **e** (eis) na snopiču **f** in povišani **h** (his) na snopiču **c**; znižani **f** (fes) se igra na snopiču **e** in znižani **c** (ces) na snopiču **h**.

Melodijsko tablico (v začetku le ta odlomek) je treba citrarju tako dobro poznati, da ve za noto vsakega snopiča.

*) Pri tej priliki se naj učenec nauči vseh not vijolinskega ključa (str. 4.).

**) Melodijske strune ubirajo se na več načinov, vendar je ta, tako imenovani „dunajski način“ najpripavnejši. Manj se rabi sledeči

„štirski“ ali „bavarski“ način:

Lega citer in poraba prstov.

Citre postavi igralec pred se na mizo malo postransko, tako, da je glava citer (t.j. leva stran z vijaki) od njega nekoliko bolj oddaljena (kakih 5cm), kakor desna stran. Sedi naj primerno visoko, torej bodi igralna miza nekoliko nižja kakor navadne mize, ali pa sedež nekoliko višji, in sicer zato, da mu je mogoče z rokami složno, brez truda igrati. Na visoki mizi igrati veliko bolj utrudi.

Za igranje na citrah se rabijo štiri prsti vsake roke. Začetnika učé številke nad notami (**prstni red**) s katerim prstom ima dotično noto prijeti. Tako pomeni 1 palec, 2 kazalec, 3 sredinec, 4 prstanec; o (ničla) pa označi prosto struno. Ta prstni red velja za obedve roki, a piše se navadno le za levo roko, ker desna roka več ali manj enakomerno igra, in tedaj prstni red vedno isti ostane.

Desna roka udarja strune: palec melodiskske, 2. in 3. prst spremne, 4. prst basove strune, mezinec pa leži mirno na **krajici**. Učenec naj torej najprvo položi mezinec na krajico, od katere ga ne sme premakniti, sploh naj se desna roka le z mezincem citer dotika. Za tem položi se 4. prst na 17. struno, 3. prst na 9. in 2. prst na 6. struno. Palec, na katerega se natakne za to pripraven **naprstnik** (Zitherring), položi se na 1. melodisksko struno. Tako naj ležé prsti nekoliko časa na strunah, potem se pa mora polaganje prstov po navedenem načinu večkrat ponoviti.

Leva roka pa tako rekoč pripravlja tone na melodiskski tablici, njeni prsti pritiskajo strune navzdol na krsnice. Da se tudi leva roka privadi pravilnemu polaganju prstov na melodiskske strune, položi se 4. prst te roke na 2. snopič melodiskske tablice (s početka najprimernejše na 2. snopič prve A-strune); dalje 3. prst na 3. snopič, 2. prst na 5. snopič, palec pa nahajaj se nad 7. snopičem. Roka se drži precej visoko; roko povešati napravi vtis lenega igranja. Prsti se ne smejo polagati na sredino snopičev, temuč tikoma h krsnicam na desno. Tudi ta vaja, polaganje prstov na melodisksko tablico, se ima večkrat ponoviti, da vsak prst svoj prostor naglo najde, ne da bi bilo treba dolgo premisljati in iskati.

Udarjanje melodisksih strun.

Po prejšnjem navodu položi se desna ruka na citre. Prsti: 2, 3. in 4. ležé mirno na strunah, palec pa udari z naprstnikom prvo struno A, se takoj nasloni na drugo struno D, in vzdigne tedaj, kadar mora zopet struno udariti. Isto se stori z 2., 3., 4. in 5. melodisksko struno. Kedar se udari 5. struna, nasloni se palec na prvo spremno struno. Vsak glas naj se sliši čisto in jasno, brez rožljana ali žvenketanja, torej se struna s palcem ne sme premočno udarjati. Kedar se proste strune že dovolj čisto in pravilno udarjajo, preide naj učenec k daljnim vajam. Melodiskska tablica in note morajo biti že znane, torej ne bode težko najti posameznih tonov, poleg tega pa še številke nad notami naznajajo prstni red leve roke. Opozorimo pa še enkrat, da mora palec desne roke tako dolgo na struni ležati, dokler ne udari prihodnje note. Igra se naj že s početka v taktu, torej naj se takt med igranjem glasno šteje, kakor naznajajo številke pod notno vrsto.

Enojni takti.

Za vijolinskim ključem stoji C znamenje čveteročetrtinyaka. Šteje se pri njem: en, dva, tri, štir; na vsak udarec pride ena četrtinka, pri polovni noti se štejeta dva, pri celi pa štiri udarci. Na koncu melodičnih delov se taktne črte podvojijo.

Istotako igrajo se te vaje na 2., 3., 4. in 5. struni na istih snopičih in z istim prstnim redom, kakor na 1.struni.

Prihodnje vaje z raznovrstnimi notami in pavzami igrajo se na raznih strunah. Pomožna G - struna se pa navadno rabi le v dvo-ali trozvokih, učenec nima s prva že njo nič opraviti.

Razun čvetero-četrtninskega takta, v katerem so sestavljene prejšnje vaje, prištevajo se še k enojnim taktom: tri-četrtninski, dvo-četrtninski in tri-osminski takt.

a.) Pri tri-četrtinskem taktu štejejo se četrtinke: en, dva, tri,

Valček po narodnih motivih.

A musical score for a single string (Strune A). The score consists of two staves. The top staff shows a continuous melodic line with note heads and stems. The bottom staff provides a fingering guide, with numbers 1, 2, and 3 above the fingers, and dots indicating where to press the string. The music is in common time (indicated by '4') and has a key signature of one sharp (indicated by 'F#'). The notes are primarily eighth notes.

Valček.

Musical score for Strune D and Stej. The top staff shows Strune D with notes 4, 2, 1, 2, 3, 2 followed by A, 4, 3, 2, 1, 2, 4, 2, A, 3. The bottom staff shows Stej: 1, 2, 3, 1, 2, 3. The second staff continues with D, 4, 2, 1, 2, 3, 2 followed by A, 4, 3, 2, 1, 2, 3, 4, 2, A, 3.

Solnce že doli gre.

Strune **G**..... **D**..... **G**..... **D**..... **G**.....
2 0 2 4 1 2 3 2 3 4 1 2 2 0 2 4 1 2 3 2 3 3 2
Stej: 1 2 3 1 2 3
D..... 0 2 3 4 1 2 0 2 3 4 1 2 2 0 2 4 1 2 3 2 3 2
||

Varijacija iste pesmi z osminkami.

A musical score for a single melodic line. The key signature is one sharp (F#). The time signature is 3/4. The melody consists of eighth and sixteenth notes. Fingerings are indicated above the notes: '2 1 4 1 2' over the first group of notes, '3' over the second note of the second group, and '1 2 3' over the first note of the third group. The bass clef is at the beginning, followed by the instruction 'Stej:' and the number '1' below it.

Zagorska.

^{*)} Ta pesem se začenja z nepopolnim taktom (predtakto). Predtakt in zadnji takt se dopolnjujeta v eno celoto.

b) Dvo-četrtinski takt se šteje: en, dva,

Zdravijca.

The image shows two staves of musical notation for a single instrument, likely a flute or recorder. The top staff begins with a treble clef, a '2' above the first note, and a '3' above the second note. The bottom staff begins with a treble clef, a '1' above the first note, and a '2' above the second note. Both staves continue with a series of eighth-note patterns, each marked with a number indicating a specific finger or fingering technique. The music is set against a background of horizontal dashed lines representing a grid or staff lines.

Narodna.

The image shows two staves of musical notation for a right-hand solo instrument, likely a piano or harp. The top staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. It features a series of eighth-note patterns with various fingerings such as 2, 1-2-4-2, 3-2-3-2, 4-2-3-1, 2-1-2, 1-2-4-2, 3-2-3-2, and 4-2-3-1. The bottom staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. It continues the pattern with fingerings like 2, 3-2-4*3, 2-1-2, 2-4-2, 1-3-2, 1-2-4-2, 3-2-3-2, 4-2-3-1, and ends with a fermata over the final note.

Tudi ta napev se začne s predtaktom.

***)** Zvezdica naznanja tu izjemo v prstnem redu. Prime se namreč \bar{f} na D-struni s 4. prstom in ne s 3., kakor je bilo doslej zaznamovano; to pa zategadelj, da ni treba skakati s 3. prstom od \bar{f} (3. sn. D-strune) do h (4. sn. G-strune.)

Veselja dom.

The image shows three staves of sheet music. The top staff starts with a treble clef, a '2' over a '4', and a '0'. It contains a series of eighth-note patterns with fingerings: 2, 4, 2, 1, 2, *4, 3, 2, 2, 4, 2, 1, 2, 4, 3, 2, 2, 4, 2, 1, 2, 4, 3. The middle staff starts with a treble clef, a '2' over a '4', and a '1. 0'. It contains a series of eighth-note patterns with fingerings: 2, 2, 1, 1, 2, 3, 1, 2, 1, 4, 2, 3, 4, 1, 2, 4. The bottom staff starts with a treble clef and a '2'. It contains a series of eighth-note patterns with fingerings: 1, 2, 4, 2, 2, 4, 2, 1, 2, 4, 3, 2, 4, 2, 1, 2, 4, 3, 2.

*) Izjeme v prstnem redu.

**) Znamenje (repeticija) naznanja, da se napev ponavlja, in sicer toliko taktov, kolikor jih stoji med tem znamenjem. Pri ponavljanju se pa takt zaznamovan s 1° (primo=prvikrat) izpusti in nadomesti s taktom 2° (secundo=družikrat).

c) Tri - osminski takt se šteje kakor trojno - četrtinski s tem razločkom, da traja osminka en udarec, četrtnika dva udarca i.t.d.

Lavdon.

Napitnica.

Zloženi takti.

a) Šestero-osminski takt je sestavljen z dveh tri - osminskih.

Narodna.

*) Nota \bar{f} ima svoje mesto na 8. snopiču A-strune; prijema se s 1. prstom.

**) Poteza (\sim) čez dve noti iste stopnje pomeni, da se druga nota kot podaljšanje prve ne sme vnovič udariti; prva nota se torej za toliko dalje vzdrži, kolikor je druga vredna. Isto se naj opazuje pri prihodnji vaji.

Zvonikarjeva.

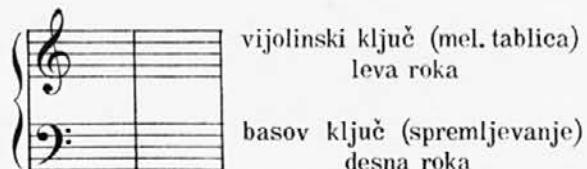
b) Devetero-osminski takt je sestavljen z treh tri-osminskih.

Narodna.

Vse te vaje se morajo zopet in zopet ponavljati. Sploh ravnaj se učenec po pravilu: ne lotiti se nove vaje, preden se vse prejšnje pravilno, točno in gladko ne igrajo.

Spremljevanje.

Doslej smo se pečali le z melodijsko tablico. Melodija je pa prazna brez spremljevanja, in treba se nam je tudi tega učiti. Skladbe za citer se pišejo na dve glasbeni vrsti. Na zgornjo se piše melodija za melodijske strune (leva roka), na spodnjo vrsto pa spremljevanje, katero izvršujejo 2., 3. in 4. prst desne roke na spremnih, oziroma basovih strunah. Spremljevanje je pisano v basovem ključu, ker bi se pri nizkih tonih v vijolinskem ključu preveč pomožnih črtic potrebovalo.* Obedve glasbeni vrsti sklenjeni ste s početka z oklepem in med skladbo s taktnicami.

Kakor je že znano, razdelé se ostale strune od melodijskih naprej v dve vrsti: spremne in basove. Spremne strune udarjata 2. in 3. prst, basove pa 4. prst. Učenec ima zdaj to nalogu, da se najprvo nauči basove note (str.4), potem pa imena in pisavo spremnih in basovih strun (gl. tudi podobo citer).

Z zvezdo zaznamovane strune so rdeče, da igralec vse strune laglje pregleda. Zadnje štiri strune niso neobhodno potrebne, ter se ne nahajajo na vseh citrah, zato se imenujejo „nadštevilne“.

Ta pisava strun je navadnejša. Kar je pa bilo rečeno (str. 6) o sozvočnih ali enharmoničnih notah na melodijski tablici, to velja tudi o spremnih strunah. Mnogokrat namreč se morajo te strune drugače pisati, kakor na prej omenjeni način. Zato podamo še enkrat celo vrsto spremnih in basovih strun v navadni pisavi, in enharmonično spremenjene, ter opomnimo, da je to le dvojna pisava za isto struno.

Kar se pa tiče udarjanja spremnih in basovih strun, je treba pomniti: Prsti se polagajo na strune in ne vtikajo med nje. Ko se pa struna udari, položi se dotični prst na sosedno struno, da more udarjena struna prosti doneti, in leži na njej tako dolgo, dokler mu ni treba zopet udarjati. Ravnati se ima tedaj s prstimi na spremnih strunah ravno tako, kakor s palcem na melodijskih strunah.

Tudi spremne in basove strune mora začetnik dobro poznati, zato naj igra nastopne vaje.

* Skladbe stavljene na štirski način imajo spremljevanje tudi v vijolinskem ključu.

Vaje s spremnimi strunami.

Vaje z basovimi strunami.

Vaje s spremnimi in basovimi strunami.

Zagorska.

Narodna.

Spremni akordi.

Akord imenujemo soglasje več tonov. Strune na citrah razvrščene so tako, da sestavljajo 1., 2., 5. in 13. spremna struna eden spremni dur-akord. Z 2., 3. in 6. spremne in 1. basove (14) strune sestane drugi dur-akord. Na ta način, vedno za eno struno dalje sestavljajo se vsi na citrah potrebeni dur-akordi.

Začnimo pa s **C-dur*** akordom! Po danem navodu položi se desna roka na citre in sicer 2. prst na 6. (**G-**), 3. na 9. (**E-**) in 4. na 17. ali 4. basovo (**C-**) struno. Ko roka pravilno leži, udari se s 4. prstom basova (**C-**) struna, in pusti prst na sosedni ležati. Zdaj potegneta 2. in 3. prst enakočasno čez spremne strune, tako da udari 3. prst **E-** struno, 2. prst pa ob enem **G**-in **C**-struno. Ker je treba za celi dur-akord treh spremnih in ene basove strune, mora 2. prst vsikdar dve struni udarjati, dočim ostala prsta le po eno struno udarjata. Paziti se mora, da roka vedno v pravilni legi ostane, prsti udarijo strune lahko in enakomerno, a nikdar jih ne smejo puliti. Seveda s kraja se ne bo vse prav zvršilo, bodisi da se strune ne udarijo enakomerno, ali prsti ne obleže na drugi struni, ali roka zgubi pravilno lego, kar pa učenca ne sme prestašiti, in prav zato je treba akorde dobro vaditi, da se vse nepravilnosti odstranijo.

Ta akord, ki smo ga ravno kar spoznali, se imenuje **C-dur** akord, ter se piše tako-le:

Ako se glasi več tonov ob enem (n. pr. v akordu), pišejo se note druga pod drugo. Pomožne črte spodnjih not veljajo tudi za zgornjo noto.

Po istem načinu pomaknejo se prsti za eno struno dalje: 4. prst udari 18. (**G**) struno, 3. prst 10. (**H**), 2. pa 7. in 6. (**D-** in **G-**) spremno struno. Tako nastane drugi akord, ki se imenuje **G-dur** akord in česar pisava je:

Kdor se je tema akordoma popolnoma privadil, našel bode tudi druge akorde; igrajo se vsi na isti način, pa na različnih strunah. Igra se naj sledeča vaja:

Palec naj pri teh vajah mirno leži na kterikoli izmed melodijskih strun.

Skupno igranje.

Melodija in spremljevanje. Kar smo se učili o melodijski tablici posebej in o akordih posebej, to hočemo zdaj združiti. Melodija prihodnjih vaj je že znana, ker se jo je učenec že posebej na melodijski tablici učil (str. 7); tej melodiji naj doda še spremljevanje (bas ali akord) in posebno pazi, da se melodijska struna z basom ali akordom enakomerno udari. V začetku igra se naj počasi, potlej polagoma hitreje pa kolikor mogoče v taktu, zato se naj takt glasno šteje. Prstni red, ki je pri prvi vaji naznamovan, ostane tudi pri drugi vajah.

*) Pomen dur-akorda se bo pozneje razjasnil.

2.

Štej: 1 2 3 4 1 2 3 4

3.

Štej: 1 2 3 4

4.

Štej: 1 2 3 1 2 3

5.

Štej: 1 2 3

6.

Štej: 1 2 3

Valček.

(Po narodnih motivih.)

7.

Valček.

J. M.

8.

Solnce že doli gre.

9.

*) Tu se naj posebno pazi na osminke, da se pravilno in enakomerno igrajo; dve osminki v melodiji pridete na eno četrtninko v spremljevanju.

Zagorska.

10.

Štej: 1 2 3

*) V teh taktih je druga četrtinka v melodiji podaljšana s piko; udari se torej spremni akord sam, in še le za njim pride osminka v melodiji. **)F-akord.***)Izjema v basu: C-akord in G-bas; take izjeme so pogostne.

Vse mine.

Dr. G. Ipavie.

11.

Štej: 1 2 3

*) S piko podaljšane osminke se imajo nekoliko dalje vzdržati in šestnajstinke kratko igrati. **) D-akord.

Odslej naj se tudi gleda na tri glavne značke predavanja: *p* (piano = rahlo) *mf* (mezzo-forte = srednje močno) in *f* (forte = močno, krepko).

Zdravijca.

12.

Štej: 1 2 1 2

L. S. 8.

Narodna.

13.

Musical score for 'Veselja dom.' in common time. The treble and bass staves show sixteenth-note patterns. The bass staff has dynamics 'p' and 'mf'.

Continuation of the musical score for 'Veselja dom.' in common time. The treble and bass staves show sixteenth-note patterns. The bass staff has dynamics 'f' and 'p'.

*) Znamenje (korona) naznanja, da se nota, nad kojo stoji, vzdrži nekoliko dalje, kakor je prav za prav vredna.

Veselja dom.

(A. M. Slomšek.)

14.

Continuation of the musical score for 'Veselja dom.' in common time. The treble and bass staves show sixteenth-note patterns. The bass staff has dynamics 'p' and 'mf'.

Continuation of the musical score for 'Veselja dom.' in common time. The treble and bass staves show sixteenth-note patterns. The bass staff has dynamics 'mf' and 'f'. A ritardando sign 'rit. **)' is shown.

Continuation of the musical score for 'Veselja dom.' in common time. The treble and bass staves show sixteenth-note patterns. The bass staff has dynamics 'p', 'mf', and 'p'.

*) Bas se udari enakočasno s spremnimi strunami. **) Ritenuto (*riten.* ali *rit.* = zadrževanje) pomeni, da se ima na dotednem mestu počasneje igrati; *a tempo* (= v časomerju) pa veli, da se odslej zopet igra v prvotni meri.

***) Basi menjajo.

Vojaški boben.

15.

Fine.

*Da capo al Fine.***

*) Križec (\sharp) velja za vse iste note v enem taktu, ako ga ne prekliče oddelatelj. Prva nota v 4. taktu ni več *cis*, temuč *c*; oddelatelj se sicer v tem slučaju včasi piše, pa ni ravno potrebno (gl. 8., 10. in 12. takt).

) *Da capo al Fine* (okrajšano *D. C. al Fine*) naznanja, de se skladba igra še enkrat od kraja (*da capo*) in konča pri besedi „Fine**“ (konec).

Zvezda.

(Tam za goro zvezda sveti.)

16.

*)

*) Izjema v basu.

Pod oknom.
(Fleišman.)

17.

Lavdon.

18.

*) Note z znamenjem > se naglašajo.

Napitnica.

19.

Musical score for page 20, featuring three staves of music for two hands. The top staff uses a treble clef, the middle staff a bass clef, and the bottom staff a bass clef. The music consists of six measures, each starting with a dynamic *f*. Fingerings are indicated above the notes: 3 4 0, 2 0 0, 1 3 0, 4 2 2, 3 4 3, 1 2 2, 2 1 4, 3. The score concludes with a dynamic *p*.

Narodna.

20.

Musical score for "Narodna." on page 20, featuring two staves of music for two hands. The top staff uses a treble clef and the bottom staff a bass clef. The music consists of six measures, each starting with a dynamic *p*. Fingerings are indicated above the notes: 2 1 2, 4 2 3, 1, 3, 1, 2, 1, 1, 4 1 2, 3 2 1, 3. The score concludes with a dynamic *p*.

Štej: 1 2 3 4 5 6

Musical score for "Zvonikarjeva." on page 20, featuring two staves of music for two hands. The top staff uses a treble clef and the bottom staff a bass clef. The music consists of six measures, each starting with a dynamic *p*. Fingerings are indicated above the notes: 2, 1, 2, 3, 3, 2, 3, 4, 2, 3, 1, 2, 4, 2, 1, 2, 3, 2, 1, 3.

Zvonikarjeva.

21.

Musical score for "Zvonikarjeva." on page 21, featuring two staves of music for two hands. The top staff uses a treble clef and the bottom staff a bass clef. The music consists of six measures, each starting with a dynamic *p*. Fingerings are indicated above the notes: 2, 1, 2, 3, 4, 2, 3, 1, 2, 3, 4, 2, 3, 1, 2, 4, 2, 1, 2, 3, 2, 1, 3. The score concludes with a dynamic *f*.

Štej: ali 1 2 3 4 5 6

Musical score for "Zvonikarjeva." on page 21, continuing from the previous page. The top staff uses a treble clef and the bottom staff a bass clef. The music consists of six measures, each starting with a dynamic *f*. Fingerings are indicated above the notes: 3, 2, 1, 2, 3, 1, 4, 3, 1, 1, 3, 1, 1, 3, 1.

*) Prsti se preminjajo na istem snopču, da ni treba z 2. prstom skakati od \bar{d} do \bar{g} .

Hrvaška.

22.

Štej: 1

D.C. al Fine.

Narodna.

23.

Štej: ali 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Trijola in sekstola.

Omenili smo (str.4), da se vsaka nota po vrednosti deli v dve polovici, n. pr. cela v dve polovni, polovna v dve četrtiny i.t.d. Razdeliti se pa da vsaka nota tudi v tri enake dele, tako da imajo tri note isto veljavo, kakor dve polovici. Takošnje note imenujemo trijole; zaznamujejo se s številko 3 nad notami, navadno tudi s potezo čez nje (—³—). Trijole z osminkami, šestnajstinkami vežejo se vkup.

Pregled trijol.

	polovna trijola	četrinska,	osminska,	šestnajstinska,	dvaintridesetinska
velja za	dve polovni	dve četrtiny	dve osminki	dve šestnajstinki	dve dvaintridesetinki
ali	eno celo	eno polovno	eno četrinko	eno osminko	eno šestnajstinko

Vaja v trijolah.

24.

Štej: 1 2 3 1 2 3 2 4 4 3 2 3 3 0 3 2 1 2 4 4 3 2 3 2 1 2 0 0

Sirota.

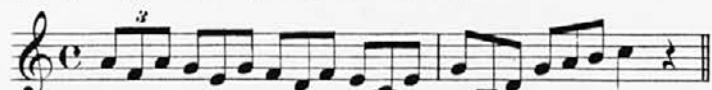
(Iz Hajdrihove pesmi.)

25.

Za trijole ni vsikdar treba treh not. Večkrat se prva ali druga podaljša, da velja za dve; nadomestujejo se pa tudi lahko note s pavzami, n. pr.

Ako sledi cela vrsta trijol druga za drugo, ni neobhodno potrebno, vse zaznamovati s številko, temuč zaznamovana je navadno le prva trijola, ali pa trijole prvega taka, n. pr.

Sekstola. Kakor velja trijola za dve noti, tako velja sekstola (šest not) za štiri note enake vrednosti. Prava sekstola je tridelna; dvadelna sekstola se imenuje neprava sekstola, ali dvojna trijola. Sekstola se zaznamuje z

Tu pa tam nahajajo se še druge delitve not, n. pr. kvintole, septole, novemole, decimole, n. pr.

Številka nad skupino naznanja, koliko not se mora igrati v času ene četrtinke. Take gruče se pa pri citrah le zelo redkoma nahajajo.

Pogostnejše so pa skupine, ki se igrajo brez ozira na takt, ter se njih izpeljava prepušča volji igralcevi. Take skupine pišejo se navadno z manjšimi notami v četrinkah, osminkah ali šestnajstinkah in naznanja ta pisava le to, da se imajo gruče s četrinkami malo počasneje, z osminkami ali šestnajstinkami pa hitreje igrati, toda ne oziraje se na takt. Navadno stoji pod skupinami opazka „*ad libitum*“ (okrajšano *ad lib.*), t.j. „poljubno.“ Kjer se pričnejo zopet navadne note, zadobi tudi takt zopet svojo veljavo.

Takošnje izvanredne skupine not imenjemo **kadence**, o katerih se bo pozneje še več govorilo.

Ubiranje citer.

Zelo važna reč pri citrah je ubiranje strun. Ubiranje citer je v prvi vrsti odvisno od posluha. Kdor je obdarjen z dobrim posluhom, mu ne bo težko, strune na citrah dobro ubrati, pa tudi manj obdarjenim je mogoče, da si po večkratnih vajah sčasoma svoj posluh zboljšajo.

Ubiranje melodijskih strun. Prva struna **A** ubere se po glasbenih vilicah ali piščalki, po njej pa druga, **D**-struna, in sicer se mora glasiti 7. snopič **D**-strune enako prosti **A**-struni.

Tretja, pomožna **G**-struna, ubere se enako 5. snopiču ubrane druge strune **D**.

Četrta **G**-struna: 7. snopič te strune se mora glasiti enako prosti **D**-struni.

Peta, **C**-struna: njen 7. snopič zopet enako prosti doneči **G**-struni.

Spremne strune ubirajo se na sledeči način:

1.	spremna struna As	enako	7.	snopiču melodijске D -strune	
2.	"	"	Es	1.	"
3.	"	"	B	3.	"
4.	"	"	F	3.	"
5.	"	"	C	5.	"
6.	"	"	G	5.	"
7.	"	"	D	7.	"
8.	"	"	A	2.	"
9.	"	"	E	2.	"
10.	"	"	H	4.	"
11.	"	"	Fis	4.	"
12.	"	"	Cis	6.	"
13.	"	"	Gis	1.	"

Basove strune ubirajo se po enako imenovanih spremnih strunah, eno ali dve oktavi nižje:

1. basova struna **Es** dve oktavi nižje, kakor spremna **Es** struna.

2.	"	"	B	eno oktavo	"	"	"	B	"
3.	"	"	F	dve oktavi	"	"	"	F	"
4.	"	"	C	eno oktavo	"	"	"	C	"
5.	"	"	G	dve oktavi	"	"	"	G	"
6.	"	"	D	dve oktavi	"	"	"	D	"
7.	"	"	A	eno oktavo	"	"	"	A	"
8.	"	"	E	dve oktavi	"	"	"	E	"
9.	"	"	H	eno oktavo	"	"	"	H	"
10.	"	"	Fis	dve oktavi	"	"	"	Fis	"
11.	"	"	Cis	dve oktavi	"	"	"	Cis	"
12.	"	"	Gis	eno oktavo	"	"	"	Gis	"

Nadštevilni basi ubirajo se eno oktavo nižje od enako imenovanih basovih strun.

1. Nadštevilni bas **C** eno oktavo nižje kakor basova **C**-struna.

2.	"	"	H	"	"	"	"	H	"
3.	"	"	B	"	"	"	"	B	"
4.	"	"	A	"	"	"	"	A	"

Dobro je strune večkrat premeniti, posebno melodijске vsak mesec enkrat, ker rade zarjavé in vsled tega čisto ne doné.

Založba knjigарне L. Schwentner v Brežicah.

Slovenski citrar.

Zbirka kompozicij in prevodov za citre.

Štev. 1. Mešiček, Jos. Pozdrav slovenskim citrарjem. (Narodna koračnica)	Gld....	40 kr.
" 2. Koželjski, Fr. S. Na vasi, fantazija.....	"	— 45 "

Mešiček, Jos. Venec slovenskih pesnij za citre (drugi natis)..... Gld. 70 kr.

